

รศริน สิริเลิศศักดิ์สกุล : การศึกษาการใช้ภาษาในนวนิยายเรื่อง *ลั่วหัวเสียงจี* กับการแปลเป็นภาษาไทย. (A STUDY OF LANGUAGE USE IN THE NOVEL *LUOTUO XIANGZI* AND ITS TRANSLATION INTO THAI) อ. ที่ปรึกษา : ผศ. ดร. จินตนา รัตนานิววัฒน์ , อ.ที่ปรึกษาร่วม : รศ. ดร. ประพิณ มโนมัยวิบูลย์. 177 หน้า.

ลั่วหัวเสียงจี หรือ **กนลากรด** เป็นนวนิยายขนาดยาวที่มีชื่อเสียงมากที่สุดเรื่องหนึ่งของหลาวเจ้อ (ค.ศ. 1899-1966) นักประพันธ์ที่มีชื่อเสียงท่านหนึ่งในวงการวรรณกรรมจีนสมัยใหม่ นวนิยายเรื่องดังกล่าวได้มีการแปลเป็นภาษาต่างประเทศต่างๆรวมทั้งภาษาไทย วิทยานิพนธ์เรื่องนี้มีวัตถุประสงค์สองประการกล่าวคือ ในส่วนแรกจะเป็นการแนะนำหลาวเจ้อ ผลงานที่สำคัญรวมทั้งเนื้อเรื่องสังเขปของนวนิยายเรื่อง **กนลากรด** ซึ่งเป็นเรื่องเด่นเรื่องหนึ่งให้เป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น ส่วนที่สองเพื่อศึกษาการแปลคำและโครงสร้างที่ปรากฏเด่นชัดในเรื่อง **ลั่วหัวเสียงจี** ซึ่งเป็นต้นฉบับภาษาจีนกับ **กนลากรด** ฉบับแปลภาษาไทย ซึ่งพบประเด็นทางไวยากรณ์ที่ปรากฏอย่างเด่นชัดในต้นฉบับภาษาจีนและควรแก่การศึกษาเปรียบเทียบดังนี้ คำช่วยแสดงความเปรียบ shi-de รูปแบบคำซ้ำ AABB เฉพาะการซ้ำคำคุณศัพท์สองพยางค์ และประโยค Bǎ ที่มีนัยยะของการจัดการกับคำนามหลังบุพบท bǎ เท่านั้น

จากการศึกษาการแปลคำและโครงสร้างทั้งสามประเด็นข้างต้นพบลักษณะการแปลเป็นภาษาไทยที่สำคัญดังนี้ ในแต่ละประเด็นจะมีทั้งการแปลที่ถูกต้อง ใจความและนัยยะครบถ้วน การแปลที่คลาดเคลื่อน ได้แก่ ไม่แปลโครงสร้างและแปลผิดความ และการปรับบทแปล ได้แก่ การไม่ถอดความหมายตามตัวอักษร แต่มีการปรับความให้สละสลวยและเข้ากับบริบทมากขึ้น ซึ่งก็เป็นวิธีการปรับบทแปลและการแก้ปัญหาคารแปลของผู้แปล และชี้ให้เห็นถึงการใช้ภาษาและ วัฒนธรรมทางภาษาที่แตกต่างกัน

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา.....ภาษาตะวันออก.....ลายมือชื่อนิสิต *รศวัน สิริเลิศศักดิ์สกุล*
สาขาวิชา.....ภาษาจีน.....ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา *จินตนา รัตนานิววัฒน์*
ปีการศึกษา.....2549.....ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม *ประพิณ มโนมัยวิบูลย์*